

Sygn. akt III CZ 83/06

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku W. K.
przy uczestnictwie K. N.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 7 grudnia 2006 r.,
zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w L.
z dnia 20 czerwca 2006 r.,

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 20 czerwca 2006 r. Sąd Okręgowy w L. odrzucił apelację wnioskodawcy W. K. z powodu niespełnienia wymagań określonych w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c.

W zażaleniu wnioskodawca wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia w części dotyczącej odrzucenia apelacji, zarzucając, że zaskarżenie całego postanowienia w sprawie o podział majątku wspólnego oznaczało, iż skarżący domagał się przekazania do ponownego rozpoznania całej sprawy, a nie jej fragmentu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 22 grudnia 2005 r.:

I. dokonał podziału majątku wspólnego W. K. i K. N., w skład którego wchodzi spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr 9, położonego w L. przy ulicy Ż. 16 - w ten sposób, że spółdzielcze lokatorskie prawo do wyżej opisanego lokalu przyznał K. N.;

II. tytułem dopłaty zasądził od W. K. na rzecz K. N. kwotę 43.076,62 zł z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

III. zasądził od W. K. na rzecz K. N. z tytułu pobranych pożytków kwotę 5.251,50 z ustawowymi odsetkami od daty uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty;

IV. ustalił, że wartość majątku wspólnego wynosi 122.286,44 zł, a wpis określił na 1.743 zł;

V. oddalił wniosek w pozostałej części;

VI. nakazał ściągnąć od wnioskodawcy W. K. na rzecz Skarbu Państwa tytułem brakującego wpisu kwotę 743,50 zł, zaś od uczestniczki K. N. kwotę 871,50 zł;

VII. stwierdził, że każdy z uczestników ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie.

Apelację od powyższego postanowienia wnieśli wnioskodawca i uczestniczka. W apelacji wnioskodawcy, sporządzonej przez pełnomocnika będącego adwokatem, wskazano, iż zaskarżeniu podlega postanowienie Sądu pierwszej instancji w całości. Wnioskodawca wniósł o uchylenie postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił apelację wnioskodawcy, jak również oddalił apelację uczestniczki. Odnośnie do apelacji wnioskodawcy W. K. Sąd stwierdził, że nie odpowiadała ona wymaganiom, o których mowa w art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. Sąd uznał, że w apelacji sformułowany został wyłącznie wniosek o uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego bez zaznaczenia zakresu żądanego uchylenia. Sąd podkreślił, że wniosek o zmianę lub uchylenie postanowienia orzekającego co do istoty sprawy w postępowaniu nieprocesowym z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia należy do istotnych elementów apelacji. Uznał, iż zakres żądanego uchylenia, jak również zmiany, nie może być przez Sąd wyprowadzany z relacji wskazanego zakresu zaskarżenia i treści zaskarżonego apelacją orzeczenia oraz uzasadnienia apelacji, ale musi zostać odrębnie określony przez skarżącego.

Należy stwierdzić, że przepis art. 368 § 1 pkt 5 k.p.c. nie może być rozumiany jako powodujący konieczność powtarzania oczywistych sformułowań. Jeżeli więc wnioski zawarte w apelacji oraz sformułowanie żądania apelacji pozwalają na ustalenie, w sposób niebudzący wątpliwości, jaki jest zakres żądań strony wnoszącej apelację, nie można przywiązywać nadmiernej wagi do braku stwierdzenia, iż zaskarżony wyrok ma być zmieniony lub uchylony w całości. Wprawdzie formułując wnioski apelacji nie użyto w niej słowa, iż chodzi o uchylenie postanowienia w całości, ale wbrew odmiennej opinii Sądu Okręgowego, nie jest to brak apelacji, który może być podstawą jej odrzucenia. Nie może budzić wątpliwości, że przedmiotem apelacji jest całe orzeczenie Sądu pierwszej instancji, wraz ze wszystkimi jego rozstrzygnięciami oraz, że wnioskodawca nie żąda uchylenia poszczególnych jego rozstrzygnięć, lecz żąda uchylenia całego

zaskarżonego orzeczenia. Należy uznać, że takie określenie wniosku apelacyjnego odpowiada wymaganiom art. 368 §1 pkt 5 k.p.c.

Przywiązywanie do powyższego braku tak daleko idących skutków, jak uczynił to Sąd Okręgowy, nie pozostaje w zgodzie z ideą racjonalnego ustawodawcy, który tworzy przepisy postępowania po to, aby ułatwić stronom i sądowi rozpoznającemu sprawę, jej rozstrzygnięcie, a nie po to, aby przy pomocy tych przepisów pozbawiać stronę jednego z najważniejszych jej uprawnień jakim jest możliwość skorzystania z kontroli instancyjnej, przez wykładnię ściśle literalną tych przepisów, oderwaną od celu jakiemu mają one służyć (por. postanowienie SN z dnia 5 sierpnia 2005 r., II CZ 68/05, niepubl.).

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy uznał, że zażalenie zasługiwało na uwzględnienie i orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).